

Jesaja 53:4a

“Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen.”

Gemeente,

Brood en wijn is het Heilig Avondmaal. Maar niet zomaar brood en wijn. Aan de ene kant wel, het is gewoon brood en wijn. Maar aan de andere kant, het wordt altijd genoemd: gebroken brood en vergoten wijn. “Het brood dat wij breken”. Breken ziet op geweld. Jezus’ leven is gebroken. Afgebroken. Door de marteldood. En zoals wij wel eens zeggen: ‘Ik ben gebroken’, zo is Jezus gebroken onder alle last van onze zonden en de toorn Gods. En vergoten wijn. Altijd duidelijk zichtbaar ingegoten in de beker. Dat ziet op het vergoten bloed van de Heere Jezus. Bloedvergieten, dat ziet ook op geweld. Op marteling.

Brood en wijn, als gebroken brood en vergoten wijn wijzen dus duidelijk naar het lijden van de Heere Jezus. Dat Hij een bittere dood gestorven is. Een dood, een lijden onder wat onze tekst noemt: krankheden en smarten. Daarheen wijzen verbroken brood en vergoten wijn om onze gedachten op te richten. Op Jezus’ smarten. Dat woord wordt ook gebruikt voor het lijden van Israel in Egypte. Onder de druk van farao, waaronder het volk kermde. Smarten, dat is pijn en kwelling. Benauwdheid. Gethsemané. Waar Jezus helse smarten doorsmart. Zeer beangst was en ten dode toe bedroefd. Gods toorn naderde op Hem.

En krankheden. Dat kan ziekte zijn, maar daarmee heb je het niet ten volle. Krankheden is eigenlijk: uitputting, verzwakking naar lichaam en geest. Dat kan door ziekte zijn, maar ook door verwonding, door geweld. Maar je kunt ook uitgeput zijn, uitgemergeld door spanning, door angst. De plagen in Egypte worden ook krankheden genoemd. Het waren uitingen van Gods toorn. En onder Gods toorn vergaat een mens van angst en uitputting. In eeuwige doodsangst die nooit eindigt. Krankheid: wat Gods toorn met je doet als die neerdaalt.

Verbroken brood en vergoten bloed wijzen daarheen. Jezus’ helse smarten en angsten onder de toorn van God. Stof tot nadenken tijdens de bedieningen. Stof te over, stof die je voorstellingsvermogen te boven gaat. Hoe Jezus leed.

Nu roept lijden altijd de vraag op: waarom? Waarom moet iemand lijden? Vaak moeten we zeggen: we weten het niet. We hebben er geen antwoord op. Dat hebben we bij Jezus’ lijden wel. Soms moet je zeggen: als iemand in de gevangenis zit na een correcte rechterlijke uitspraak: het is iemands eigen verantwoordelijkheid. En hoe langer hij moet zitten hoe erger misdrijf hij gedaan zal hebben. Nee, dat is het bij Jezus niet, Hij heeft nooit misdrijf of zonde gedaan. Soms is lijden

onrecht. Mishandeling, vervolging. Dat is het bij Jezus ook, maar dat is niet het diepste. Waarom dan wel? Het geloof zegt: Heeft onze krankheden op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen.

Onze krankheden en smarten. Dwz.: die wij verdiend hadden. Die helse angst en kwelling, die uitmergeling onder Gods toorn, die hadden wij verdiend. Vers 5 zegt: Hij is om onze overtredingen verwond en om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld. Het is onze schuld, onze zonde die Hem doet lijden. Hadden wij niet gezondigd, Hij had niet geleden. Omdat wij gezondigd hebben, lijdt Hij onze smarten en krankheden. Elke zonde van mij komt als een dreun neer op Zijn doornenkroon, elke overtreding van mij komt als een kwelling van Gods toorn op Zijn ziel neer en perst een druppel bloed uit. Om onze ongerechtigheden. Mijn schuld.

Wie aan de tafel plaatsneemt die vergaat het lachen wel en de luchtigheid. Die weet zich medeplchtig, mede-oorzaak aan Zijn lijden. Die kent geen blijdschap in de oppervlakkige zin van het woord. Die kent zijn schuld, iets van het gewicht van zijn schuld. Ooit werd iemand gemarteld: als jij je hand beweegt, slaan we je dochter in haar gezicht. Wat hield hij zijn hand stil. Als jij je zonde beweegt, slaat Gods toorn Jezus in het gezicht. O, mijn zonde, mijn zonde. Die ik deed, en deed ik die maar nooit meer.

Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen. Hij. Hij heeft! Hij is verwond en verbrijzeld. Zijn lichaam verbroken en Zijn bloed vergoten. Als Hij dat is, dan ik nooit meer. Als Hij smarten droeg onder Gods toorn, dan ik nooit meer. Als Hij krankheden droeg onder de straf, dan ik nooit meer. Als Hij de smarten droeg dan ontvang ik de heerlijkheid. Als Hij de krankheden kreeg dan ik de heerlijkheid. Als Hij gebonden werd, dan ik ontbonden, Hij te schande gemaakt, dan ik nimmermeer, Hij vervloeking, dan ik de zegen, Hij verlaten dan ik door God aangenomen. Hij voor mij, Hij in mijn plaats. Wie aan de tafel plaatsneemt, die is niet onverschillig en gedachteloos, die heeft lief. Die heeft Hem lief, Die Zichzelve gaf. Die in mijn plaats ging hangen. Die ruilde met mij. Hij mijn smarten en krankheden, ik Zijn gunst en heerlijkheid. Want er is niemand in de hemel noch op de aarde die ons liever heeft dan Jezus Christus.

En Hij voor mij, dat betekent: ik nooit meer. God is te rechtvaardig om de zonde twee keer te straffen. Gods rechtvaardigheid verbiedt het dat mijn onze twee keer gestraft zou worden. Dus is Jezus gestraft, dan ik nooit meer. Gods rechtvaardigheid en Gods barmhartigheid zijn de pilaren onder mijn zaligheid. Mijn vrede met God en zaligheid is gefundeerd op recht en gerechtigheid. Die vallen nooit om, die worden nooit aangetast. Mijn zaligheid rust op eeuwige rechtsgronden. God staat ervoor in dat ik nooit meer gestraft zal worden, dat ik zalig word.

Als ik aan de tafel zit heb ik heel wat om over na te denken en me te verwonderen. Zoveel liefde van de Heiland en zo zeker is mijn zaligheid. Daar ben ik zomaar niet over uitgedacht en over uitverwonderd. Over zulk een liefde, zulk een zekerheid op onwankelbare gronden.

Waarlijk Hij heeft onze krankheden op Zich genomen. Hoort u dat? Hij heeft op Zich genomen. Dat is actief. Dat heeft Hij gedaan. Dat ging van Hem uit. Dat wilde Hij en daarom deed Hij dat. Jezus draagt die last van mijn krankheden en mijn smarten omdat Hij dat Zelf wilde. Ik heb het maar niet illegaal gestort op zijn rug. Nee, Hij is het Zelf wezen halen bij mij en heeft het Zelf op Zich genomen. Hij kwam tot mij en heeft ahw tot Zijn Vader gezegd: Vader leg het er maar op, leg het maar op Mijn schouders en op Mijn rug. Hij heeft het op Zich genomen. Dat is Zijn liefde ten top en ten voeten uit. Wat heeft U toch bewogen? Wat heeft U toch ertoe gebracht?

Hij heeft op Zich genomen. Hoe doet Hij dat? Hij draagt wat ik droeg. Zo gaat dat en voor dezen geldt dat. Want wij dragen onze overtredingen en ongerechtigheden. En van nature denken we: o dat gaat wel. Ik voel me prima, geen last van, ik heb genoeg om van te genieten in het leven, of ik heb genoeg aan alle zorgen in mijn leven. Totdat...je het ging merken en het je aanvloog. Mijn ongerechtigheden en mijn overtredingen. Ze maken me angstig en ongerust. Dit houd ik niet vol. Je ging de prediking geloven dat het niet te dragen is. Niet te dragen. Toen ik in de voorbereidingsweek mijn zonden en vervloeking overdacht... en zo Gij in het recht zult treden... O Heere, neem het op U. O Heere Jezus draag het voor mij. Zo krijg je hoogstpersoonlijk toegang tot de tafel, voor het eerst, voor de tweede keer, en voor de honderdste keer. Zo krijg je hoogstpersoonlijk toegang tot de tafel, of je krijgt het niet.

Zo neemt Hij overtredingen en krankheden op Zich. Zo draagt Hij de smarten weg. Kom, kom tot Zijn tafel. En verbroken brood en vergoten wijn zeggen: voorwaar! En daar hoort en ziet u het: Voorwaar! Ik voor u, u zult nooit meer de straf zien of hoeven dragen. Voorwaar! Ik zal u opnemen in Mijn heerlijkheid. Zo zeker als u dit brood en deze beker ontvangt. Voorwaar! Verbroken brood en vergoten wijn zijn teken en zegel van het: Voorwaar! Zeker, gegarandeerd.

Amen